

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 109: Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse. (Fritagelse af borgmester for kommunale hverv under visse undersøgelser).
Af Ole Stavad (S) m.fl.
(Fremsat 19/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Efter regeringens opfattelse er der en række principielle betænkeligheder ved det lovforslag, der nu er sat til behandling. Regeringen kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Skal jeg opsummere regeringens betænkeligheder, kan jeg gøre det ved at pege på i særlig grad fire forhold.

For det første forslagens virkning, for det andet forslagens betingelser, for det tredje nogle overvejelser omkring forslagens nødvendighed, og for det fjerde nogle overvejelser om baggrunden for forslaget.

For det første vil jeg gerne tilkendegive, at den måde, man har gjort det på i lovforslaget, er betænkelig, nemlig at man giver en minister adgang til at suspendere og afsætte en borgmester.

En borgmester er valgt for 4 år af kommunalbestyrelsen, som har et folkeligt mandat fra kommunens vælgere. Der skal derfor tungtvæjende grunde til, før man giver en statslig myndighed adgang til at gribe ind i det kommunale selvstyre og suspendere eller afsætte en borgmester.

Tilmed ligger det i forslaget, at jeg som minister kan gøre det helt uden om kommunalbestyrelsen i de første 3 måneder af suspensionsperioden.

Jeg kan med andre ord, hvis man vedtager lovforslaget, suspendere en borgmester, der har opbakning fra et flertal i kommunalbestyrelsen, ja, faktisk kunne jeg suspendere en borgmester, der har opbakning fra hele kommunalbestyrelsen.

Det er et ganske vidtgående indgreb i kommunernes ret til at styre deres egne anliggender, som regeringen ikke kan støtte.

For det andet mener jeg, at det er dybt betænkeligt at give mig som minister ret til at foretage dette meget vidtgående indgreb i det kommunale selvstyre alene på baggrund af en mistanke om straffelovsovertrædelser.

Der skal ganske vist være en rimelig grund til mistanke, fremgår det, men alligevel. Det ændrer jo ikke på, at den borgmester, som jeg kan suspendere eller afsætte efter forslaget, slet ikke er dømt endnu, end ikke en tiltale eller en sigtelser eller noget andet kvalificerende kræves der.

Hvad nu, hvis den borgmester, jeg har afsat eller suspenderet, efterfølgende bliver frifundet? Det rejser da en række retssikkerhedsmæssige spørgsmål.

Hvad værre er, hvad nu hvis borgmesteren først frifindes efter 3 måneder? I den situation risikerer borgmesteren jo at være løbet ind i den situation, at vedkommende i mellemtiden er blevet afsat og erstattet af en anden borgmester, som efter lovforslaget så er valgt for resten af funktionsperioden. Er det rimeligt? Er det virkelig sådan, et retssamfund skal fungere?

Hvis vi bliver ved det retssikkerhedsmæssige: Jeg må sige, at det forekommer mig noget malplaceret, at det er mig som indenrigs- og sundhedsminister, der skal vurdere, om der er en rimelig grund til mistanke. Det har jeg absolut ingen forudsætninger for, eftersom det jo ikke er mig, der foretager den strafferetlige efterforskning.

Skal jeg så indhente en udtalelse fra politiet? En udtalelse, jeg ikke har nogen jordisk chance for at forholde mig til.

For det tredje vil jeg sætte spørgsmålstegn ved, om det foreslåede vidtgående indgreb, som skal ske efter en procedure, der er retssikkerhedsmæssigt betænkelig, overhovedet er nødvendigt.

Kl. 14.05

Lovforslaget lider af den afgørende svaghed, at det ikke forholder sig til de muligheder, der allerede efter gældende ret er for at forhindre, at en borgmester lægger hindringer i vejen for en undersøgelse. For jeg deler naturligvis, fuldt ud